
AD S·D·N·
SIXTVM V· PONT·OPT·MAX·
GVILIELMI BLANCI IVNIORIS
Albiensis Iurisconsulti
GALLIA·
Fecit mihi
magna qui potens
Et Sanctum
nomen eius
ARTE
MARTE

S. D. N.
SIXTO QVINTO
PONT. MAX.
EIDEMQ. MVNIFICENTISSIMO
MECOENATI SVO
GVILIELMVS BLANCVS IVNIOR.

SOLONEM legum ſcriptorem prudentiſſimum dixiſſe accepimus, Beatiſſime Pater, Remp. duabus rebus contineri, pœna, & præmio, ijsq. ſublatis ne punctum quidem temporis ſubſiſtere, ſed penitùs labefactari, atque conuelli; vt non immeritò Antiſthenes Philoſophus ei ciuitati, in qua nullum inter probos, & improbos, ſtrenuos, & ignauos diſcrimen eſſet, perniciem, & exitium minaretur: & illius præceptor Socrates tandem fore diceret, vt pœnis, & præmijs ſublatis & ipſi tollerentur è Rep. boni, cùm auctore Vlpiano boni non ſolùm metu pœnarum, verùm etiam præmioruũ quoque exhortatione efficiantur. Nam Reſp. è malis, & bonis cùm conſtet, niſi illi ſuppliciorum metu à ſcelere reuocentur, iſti verò præmiorum ſpe ad vir-

tutem alliciantur, & istorum languescet industria, & illorum in omne facinus prorumpet audacia; vt non plùs intersit Reip. maleficia inulta, impunitaq́. non dimitti, quàm virtutum præmia merentibus tribui; quibus etiã si careat, tamen sit se ipsa contenta virtus, sibi ipsa merces pulcherrima, præmiumq́. amplissimum. Et verè dictum est à Poëta:

Oderunt peccare boni virtutis amore:
Tu nihil admittes in te formidine pœnæ.

Ac (ne externa semper, & antiqua, sed vt nostra aliquandò, & hodierna, eaq́. forsan illustriora proferamus exempla) quod ille ratione, & oratione, Tu reapse, & actione verissimum esse declarasti. Nam vbi primùm ad Christianæ Reip. gubernacula sedisti, in facinorosos homines, qui tunc temporis Vrbem seditionibus, latrocinijs vias, agros excursionibus, adulterijs domos, templa sacrilegijs, & cæde complebant omnia, ita grauiter animaduertisti, vt intra paucissimos dies aut illis Italiam, aut illos certè Italiæ ademeris, eiectisq́. sceleribus virtutem restitueris; vt quemadmodùm olim ob restitutos bonos mores S. P. Q. R. Consularem statuam in Senatu Marco Catoni erexit, sic hodiernis temporibus idem Tibi Patri Patriæ, & Liberatori Pontificiam statuam multò iustiùs in Capitolio statuerit. Neq. verò hac in parte tantus fuisti, vt in altera Reip. defueris, neque Te minùs erga bonos facilem, & beneficum, quàm in flagitiosos vehementem, & inexorabilem præbuisti. Quorum enim vel ante Pontificatum in tractãdis negocijs Tuis fidem, & diligẽtiam perspexeras, aut eruditionẽ, & integritatem cognoueras, vel quos etiam posteà beneuolentia Tua dignos iudicasti,

dicasti, omnes honoribus, præmijs, atque splendore decorasti, vt acerrimo præditus iudicio in expendendis cuiusq. meritis, ita eximia liberalitate in remunerandis. Prospexeras enim pro summa illa prudentia Tua, tributum priuato homini præmium non illius tantùm commodo cedere, sed longè, lateq. se pandere, ac vnius pœnam, & præmium in vniuersam Remp. diffundi. Nam quemadmodùm fulmina paucorum periculo iaciuntur, omnium tamē metu: ita vnius pœna metus est multorū, vniusq. præmium ceterorum inuitamentum. Dicam ingenuè (etsi nō libenter facio, vt de me ipse loquar) si quæ sors cecidit mihi, alteri cecidisset, si vt clariùs dicam, quibus me præmijs affecisti, alterum eandem ob caussam affecisses, ita me ames, SIXTE Pontifex, nisi optimi Principis munificētiam dilaudassem, nisi aliena me virtus ad idem faciendum stimulasset, & excitasset. Scio, Beatissime Pater, quàm lubrico, & difficili in loco mea versetur oratio, meque in eas angustias adduci, vt in Scyllam incidam cupiens Charybdim declinare. Nam vel in me aliquid agnoscam oportet, quod me apud Te gratiosum fecerit, vel grauissimo iudicio, quod de me fecisti, non acquiescam: & hoc improbitatis, & illud stultitiæ, vtrūque verò à sensu meo maximè alienum. Neque enim is ego sum, qui in Principis longè sapientissimi de me iudicia curiosiùs inquirere aut velim, aut debeam, sed eniti potiùs, vt conceptam de me opinionem si non vincam, at saltem sustineam. Verùm meæ mihi conscius tenuitatis nihil in me video, quod Tua me beneuolētia dignum efficere potuerit, & quæ in me contulisti beneficia, ea summæ humanitati Tuæ accepta refero. Nullam equidem in

me

breui cumulatum. Et verò, Sanctiſſime Pater, cùm ex alijs nationibus plerique omnes in ſacro Cubiculo militarent, ex vna Gallia nullus, potuiſſet illa filia primogenita, eaq́; non ingrata, velut inofficioſæ cuiuſdam donationis aduerſùs ſuperiorum Pontificum diſpoſitiones querelam inſtituere, & vt in ſacroſancto Cardinalium Collegio, in ſacro Rotæ Auditorio, ita etiam in ſacro Cubiculo locum ſibi poſtulare. Sed Tu communis omnium parens obſequẽtiſſimos liberos Tuos æquo iure cẽſuiſti, & quod ab alijs ſtudioſè ambitur, id Franciæ vltrò detuliſti, ac illius præteritionem ab alijs Pontificibus factam honoris quodam auctario compẽſaſti. Habeo igitur quod Tibi cum alijs debeam: quod Gallum elegiſti, hoc mihi commune cum Gallia, quæ præſenti carmine agit Tibi gratias immortales: quod ſtudioſum, hoc cum literatis, quorum exſtabunt monumenta ad memoriam nominis Tui ſempiternã: quod me vnum ex omnibus Gallis, & ſtudioſis, hoc mihi verò proprium, & peculiare eſt, ob quod ſingulare beneficium, feciſti (quod Furnius Auguſto Cæſari dicebat) vt & viuam, & moriar ingratus, cui paria facere nunquam potero. Quod vnum poſſum, puriſſimas animi mei de Te cogitationes, flagrãtiſſimũ Tui ſtudium, & cultũ, conſtantiſſimam Tibi fidẽ, & perpetuam erga Illuſtriſſimã Perettorum gentem obſeruantiam ad Beatitudinis Tuæ pedes prouolutus offero: & quantùm parenti optimo filius obſequentiſſimus, Summo Pontifici vir Eccleſiaſticus, domino colendiſſimo ſeruus fideliſſimus, Mecœnati munificẽtiſſimo alumnus deditiſſimus debere poteſt, tantùm Tibi me ipſe debere profiteor: ac illud ſummoperè enitar ſemper, vt in

te co-

Te colendo pares habeam paucos, inferiores plurimos, superiorem neminem: quosq. tempore priores habeo, vt illi fide, & diligentia ne me habeant posteriorem. E sacro Palatio Tuo Idib. April. CIↃ. IↃ. XXCVII.

AD GVILIELMVM BLANCIVM I. C. SANCTISSIMI D. N. SIXTI QVINTI
Cubicularium intimum

Aurelij Vrsi Romani Anagramma.

GVILIELMVS BLANCIVS
LVMEN GALLIS CIVIBVS.

Virgilius Latijs, Grays illuxit Homerus,
Tu LVMEN GALLIS CIVIBVS *exoreris.*

AD SANCTISS. D. N. SIXTVM V. PONT. OPT. MAX.

Guilielmi Blanci Albiensis I. C.

GALLIA.

ILLA ego, quæ quõdã domui victricibus armis
Extera Barbarico subdita regna duci:
Quæ potui gentes olim frenare superbas
Iustitià, victas sub mea iura trahens:
Aëra quæ magnum impleui clangore tubarum,
Classe fretum, terras milite, laude Polum:
Illa ego, quæ solis precibus non nescia vinci
Pro tot finitimis Regibus arma tuli:
Viribus externis quæ nescio vincier vnquàm,
Sola mei victrix, si modò victa forem:
Illa ego, quæ solo quondam pietatis amore
Ducta, meas duxi trans freta vasta rates:
Restitui quæ sacra sacris, ferroq; coëgi,
Vt Turca imperio viueret ipse meo:
Atque ad me redij spolijs Orientis onusta,
Præfixi & sacris parta trophæa locis:
Illa ego, Romanos PETRI quæ sede locaui
Pontifices, proprijs restituiq; bonis:

B Et pul-

Et pulchram petij per aperta pericula mortem,
Si moritur, qui vult pro pietate mori:
Illa ego, quæ claras colui studiosius artes,
Seu Bellona tuas, siue Minerua tuas:
Illa ego, quæ semper niuei candoris amica,
Et quæ de lactis nomine dicta fui
Gallia (sed sat erat solum præmittere nomen)
Grandior ad patrios accido nata pedes.
Atque colo te, SIXTE parens dignissime cultu,
Et pedibus supplex oscula figo tuis.
Aduentum fortasse meum miraberis ipse,
Quòd subeam externos fœmina sola Lares.
Quòd penetrem duros mõtes, & inhospita tesqua,
Pigra nec inceptum bruma retardet iter.
Sed mirum non est: sum fœmina nomine tantùm,
Cetera mas: odi molle virago genus.
Insolitos soleo sola exantlare labores,
Possum ego & Alpinas exsuperare niues.
O! quoties gelidas victricia signa per Alpes
Ipsa tuli, casus sustinuiq; graues.
En erit illa dies unquàm, mihi bellica quando
Auspicijs liceat signa mouere tuis.
En erit, vt tandem ciuili libera motu
Extera sub SIXTO Principe bella geram.
Seu canis arentes exurat Sirius agros,
Seu rigeat duro terra coacta gelu,

Seu

Seu densi obscuro fundantur ab aëre nimbi,
Seu grauis æthereò personet axe fragor,
Ipsa æstus, hyemem, pluuias, cæliq; fragorem,
Vimq; omnem didici pertolerare libens.
Et mihi ab aduerso via si præcluditur hoste,
Præclusam soleo ferro aperire viam.
Sed via tuta fuit, veni secura, nec vllus
Prædo oculos vsquàm constitit ante meos.
Per nemora, & saltus veni, perq; inuia saxa,
Et secui celeri, flumina larga, rate.
Sed nemora, & saltus; sed & inuia saxa quiescunt,
Et tranquilla fouet, flumina larga, quies.
Omnia tuta silent: tutus venator in altis
Montibus intorta cuspide figit apros.
Fluminis in longo piscator margine tutus
Pendula fallaci contegit æra cibo.
Tutus & vmbrosis in syluis callidus auceps
Incautas ficto carmine fallit aues.
Summo mane vocat desertis tutus in aruis
Rusticus auersos sub iuga dura boues.
Tutus & in pratis tenui proludit auena
Imparibus pastor carmina iuncta modis.
Et vidi, & memini: neque tantæ incognitus auctor
Pacis: sub SIXTO *paxq;, quiesq; vigent.*
SIXTVS *sic placida Ausonios in pace gubernat,*
Aurea Saturni secula vt esse putem.

 Pisca-

Piſcator tua, SIXTE, *ſuo, venator, & auceps,*
Ruſticus, & paſtor carmine facta canunt.
Auctorem agnoſcunt pacis, patriæq; parentem,
Et columen dicunt, præſidiumq; ſuum.
Cuncta ſonant SIXTVM, SIXTVM: *te* SIXTE *receſſus,*
Syluæ, agri, montes, flumina, prata ſonant.
Garrula dumoſis habitans in vallibus Echo
Carmina vicinis collibus icta refert.
Quæ vidi his oculis, quæ demùm his auribus hauſi,
Hæc loquor: an credam ſenſibus ipſa meis?
At fortaſſe voles veniendi quærere cauſſas,
Fecerit externas me quid inire vias?
Tanta mihi SIXTVM *fuerit quæ cauſſa videndi,*
Dum rabida belli ſeditione premor?
Expediam paucis. Mihi quæ tranſmiſit alumnus,
Perlegi facili carmina ſcripta manu,
Carmina cordatum SIXTI *teſtantia pectus,*
Carmina venturæ poſteritatis opus.
Fama meas illo cum carmine venit ad aures,
Fama tuum toto quæ vehit Orbe decus,
Te iuſto iniuſtos ferro domuiſſe latrones,
Te Latium Latio reſtituiſſe tuo.
Te vitijs ſanctam purgaſſe atrocibus Vrbem,
Armatis ſicas eripuiſſe viris.
Quæq; exſul terris in Cælum Aſtræa volarat,
E Cælo in terras te reuocaſſe Deam.

Te

Te latas strauisse vias ad templa remota,
Quæ populus toties relligiosus adit.
Te prisca ingentem minitantia templa ruinam,
Et templis ritus restituisse sacros.
Primâ noui templi te fundamenta locasse,
Tullus vbi excubias egerat antè suas.
PAVLO Antoninum te summa in Cochlidis arce,
Nec' non Traianum supposuisse PETRO.
Arcu conuexo duxisse in culmina montis,
Qui sonat arguto murmure riuus aquæ.
Obscuris auulsa locis immania saxa
Ante Palatinas constituisse fores.
Plurima perpaucis te perfecisse diebus,
Maiora inq; dies perficienda tibi.
Inueni veniens nudas sua membra puellas,
Sed tamen illæsa virginitate graues,
Quæ properis altas superabant cursibus Alpes,
Nullum humeris inerat vel leue vestis onus.
Fallor, an antiqui Charitas dixere Poëtæ?
Tres etenim vidi nexibus implicitas.
Illæ alacres ibant SIXTI benefacta canentes,
Cui Pylij optabant secula longa senis,
Sperantes maiora sibi, neque maxima SIXTI
Cessantes varijs dicere facta modis.
Vix ego credebam: tot enim quis credere posset?
An' non hæc poterant exsuperare fidem?

Perre-

Perrexi visura, meis sed credere nondum
Possum oculis, visus luditur an'ne meus?
Quæ video? cuncta hem! video superantia famam,
Omne omni video carmine maius opus.
En vt sub SIXTO *Laurentia regna quiescunt?*
Vt pax compositis motibus alma viget?
En vt abest toto infestus grassator ab agro?
Vt carpit tutum nocte viator iter?
En vt abest tota immanis sicarius Vrbe?
En vt abest tota fur regione latens?
En vt pacificè degit cum coniuge coniunx,
Cum genitore puer, cumq; sorore soror?
Vt metuunt omnes ad iurgia soluere linguam?
Vt metuit coniunx fallere iura thori?
En simplex virgo tedas exosa iugales
Vt uiuit nullis sollicitata procis?
En vt sub SIXTO *rediuiua Astræa resurgit,*
Nec prece, nec precio flectier illa potest?
En vt præscriptis moderatur Legibus Vrbem
SIXTVS, *& vt Roma pristina Iura nouat?*
En vt deterret prauos formidine pœna?
Vt dignis defert præmia digna viris?
En vt prima noui ponit fundamina templi,
Splendori antiquum restituitq; suo?
En vt cónuexa testudine ducit in Vrbem
Illimes riuos prosilientis aquæ?

En vt cliuosi complanat culmina montis?
Vtq; breui longum tempore sternit iter?
En antiqua velut veterum simulacra Deorum
E Capitolina deijcit arce pius?
Quæ facies Vrbis? secli quis vertitur ordo?
Nunc Vrbs hoc maior, quò fuit antè minor.
Qualis Roma modò? quantùm mutatur ab illa
Roma, quæ vanos vana secuta Deos?
Cùm mea gens nondùm veræ pietatis amica,
Imperio nondùm nobilitata meo;
Nocte sub obscura Tarpeiam irrupit in arcem,
Excubiæ somno dum iacuere graui,
Atque anser rauco soluit stridore soporem,
Et vigili Brennum prodidit ore ducem:
Tunc Vrbem miseram temerarius error habebat,
Exitiale nefas, impietasq; grauis.
Nunc verò excussa errorum caligine felix
Resplendet veri cognitione Dei.
Nunc puris addicta sacris sub Principe SIXTO
Induperatorum futile ridet opus.
,,*Tempore mutantur populi, mutantur & vrbes,*
,, *Et tacitum tacito tempore tempus abit.*
Cæsaris en Obelus fama super æthera notus
Obrutus aggesto rudere vt antè fuit?
Cæsare maioris nunc iussu Principis ipse
Conspicuo erectus surgit in astra foro.

Quodq́ superstitio sibi grande erexerat olim,
Nunc est diuinæ Relligionis opus.
Cæsaris interijt fastus: sub Cæsare natus
CHRISTVS, sub CHRISTO Cæsar & ipse perit.
Diuinos Cæsar sibi decernebat honores,
Qui tamen humanæ conditionis erat.
CHRISTVS factus homo grauida genitricis in aluo,
Sed qui non ideò desiit esse Deus.
Hic est, ille fuit, tenuesq́ euasit in auras:
„ Ipsa sua tandem gloria mole ruit.
At CHRISTI maior superas se tollit in auras
Gloria, nec casu corruit illa graui.
Cæsaris è tumulo tibi, CHRISTE, renascitur ingens
Gloria, quæ mortis nescia viuet anus.
O moles miranda diu! mirandus & auctor,
In medium qui te transtulit arte forum!
Sed nouus en prodit superas Obeliscus in oras,
Qui fuit aggesta contumulatus humo?
Maximus in Circo latitauit Maximo, & vni
Nunc est inuentus, Maxime SIXTE, tibi.
Felix ò nimiùm felix Obelisce resurgis:
O! quantò est melior sors tua sorte tua?
Tu cæcis tenebris incognitus antè iacebas,
Nunc clarum è tenebris exseris ipse caput.
Et priùs occulta occultum quem vallis habebat,
Nunc mons in Cæli Cælius astra feret.

Te

Te Solis nato sacrauit vana vetustas,
Sed Solis patri nunc eris ipse sacer.
Longæuo fueras moles inscripta Rhamesti,
Quod lateri incisæ continuere notæ.
Longæuo SIXTO *nunc inscribenda, quòd ille*
Ad Lateranensem te iubet ire domum.
Ille facit, longos vt stes immota per annos:
Illi tu longi temporis omen eris.
O felix iterùm moles, celebrandaq; cultis
Vatibus: ò! quæ te carmina docta manent.
Carmina, quæ nunquam poterit delere vetustas:
Carmina non vllo deperitura rogo.
Vt neque saxa iacent, sic nec iacet inclyta virtus:
Qui lapides tollit, tollit & ille viros.
Hinc fortuna procul, procul hinc conficta Chimæra,
Si modò quod nihil est, hinc procul esse potest.
Fortunam cæcam Cœlo tu Roma locabas;
Fortunà cæcà tu mihi cæca magis:
Immò oculata nimis, nihilum quod Roma videres:
Quin cæca omninò, si nihil ipsa vides.
Nil fortuna fuit, nihil est, nihil ipsa futura,
Aut nihilo quicquam si minus esse potest.
Vna etenim virtus illa est, quæ Principe SIXTO
Non ita sublimes tollit in astra viros.
Illa beat meritos, meritis & honoribus auget,
Diuitias confert, pauperiemq; leuat.

C Mune-

Muneribusq́; fidem, sibi constantissima, seruat:
Et quos clarificat, semper amica fouet.
Vt SIXTVM *illa fouet,* SIXTVS *sic confouet illam,*
Nec patitur longo delituisse situ.
*S*IXTVM *effert virtus, virtutem* SIXTVS *& effert:*
Hæc dat, & ille capit: hic dat, & illa capit.
Res magè mira mihi, & nunquam sperata videri
Sese nunc oculis obijcit ipsa meis.
An ne meos mendax oculos deludit imago?
An ne mihi Morpheus somnia vana facit?
Ecce sacræ Musæ media versantur in Aula,
Non iam Parnassum, non Helicona tenent.
Euge Palatinæ tandem saluete Sorores:
Aulica nunc salue, rustica turba priùs.
Antè nemus vobis, valles, & rura placebant:
Nunc rus, & vallis, displicuitq́; nemus.
Antè Medusæos fontes habitare placebat,
Nec non Aönij culmina summa iugi.
Nunc Vaticani placuere palatia montis:
Aureus hic locus est, laureus ille fuit.
In Vaticano, Musæ, feliciter este:
Conuenit vt vestris Vatibus iste locus?
Hìc igitur quoniam iussit vos sistere SIXTVS,
Sistite, nec vestris derit Apollo choris.
Nam præerit SIXTVS *vobis, cantumq́; præibit*
In medio residens alter Apollo choro.

Non

Non deerunt fontes; riuos nam SIXTVS *in Vrbem*
Deduxit: fontes prosiluere noui.
Immò Quirinali fontes in monte parantur,
Ipsa Caballinum quem modò Roma vocat.
Non deerunt horti; SIXTVS *sibi fecerat hortos,*
Et Vaticano nobilis hortus inest.
Non deerunt montes; septeno Vrbs vertice surgit,
Et triplicis montis stemmata SIXTVS *habet.*
Chalcographi haud deerũt, cudãt qui carmina vestra;
In Vaticano collocat ille typos.
Hìc igitur SIXTI *imperio considite, Musæ,*
Nec paupertatis vos graue mergat onus.
Vos sciat ille inopes, mendicas nesciat vnquàm:
Spem non exiguam vos agitare iubet,
Sperate, atque bonis vosmet seruate futuris:
Vos sola SIXTVS *voce beare potest.*
En & alumnus adest? Et tu carißime salue,
Quem foui blando mater amica sinu.
Principis vt SIXTI *celeberrima facta viderem,*
Hùc veni numeris ipsa vocata tuis.
Quàmlibet immenso describas carmine SIXTVM,
Res est carminibus grandior ipsa tuis.
Et cieas Charitas, moueasq; Helicona virentem,
Excedunt grates tot benefacta tuas.
En quales, quantosq; tibi largitur honores
Præcipuo Princeps dignus honore coli?

En vltrò tete admittit penetralibus Aula?
An non exsuperant spem benefacta tuam?
Hunc, fili, venerare libens, dum vita manebit:
Fac etiam viuat gratia morte tua.
At tibi, Sancte Parens, cui Gallica natio curæ,
Et cuius felix exitus acta probat,
Munere pro tanto dignas persoluere grates
Certè equidem nostræ non opis esse reor.
Sed saltem memori benefactum mente repostum
Hærebit, grates & tibi semper agam.
Et populus summo Phœbus quem prospicit ortu,
Me non ingratam sentiet esse tibi.
Quiq; premit duris Tartessia littora plantis,
Me memorem tanti muneris esse sciet.
Quiq; est extremi gelido sub cardine mundi,
Vni deuotam me sciet esse tibi.
Quiq; habitat Cancri combustam ardore Syenen,
Me memorem tanti sentiet esse boni.
Non me, somniferæ biberem si pocula Lethes,
Immemorem facerent muneris illa dati.
Explora quæcunq; voles, ego iussa capessam,
Vt posita in patrys filia prima sacris.
Seu tu crudeles, Phlegetontica semina, Turcas
Magnanimus bello sollicitare paras:
Siue cauum ratibus mauis sulcare Lemannum,
Vt trepidos hostes obsidione premas:

Seu

Seu magè sacrilegos vis debellare Britannos,
Quos nobis æquor diuidit, atque fides:
Non inuita sequar; sed non sequar, immò præibo,
Hostibus armatas inijciamq́, manus.
Occidet Occiduus nauali Marte Britannus,
Solis ad occasum fœmina sæua cadet.
Sanctorum innocuo nondùm satiata cruore,
(Proh scelus indignum!) fœmina regnat adhuc.
Regnat adhuc, sæuitq́, animis, & cæca furore
Criminis vltorem non videt esse Deum.
Juste Deus, scelerum vindex, & criminis vltor,
Qui geris inuicta tela trisulca manu,
Jmpunita sines, & tot patieris inulta
Crimina, supplicio crimina digna graui?
Cur non ipse tonas? Cur non tua fulmina torques?
Cur tua in auctorem languida facta manus?
Impia lena pios, iustos iniusta trucidat,
Et furit in pœnas ingeniosa nouas.
Lusus ei, manicæ, compes, crux, vincula, carcer:
Et morti insontes dedere, lusus ei.
Jnnocuus sanguis vindictam poscit, & ipse
Purgari fuso sanguine sanguis auet.
Tot notha nota notis; tot fœmina nota nefandis

Non ſat erat claro Reginam ſanguine cretam
Carcere concluſam detinuiſſe diu,
Ni quòque conſpiceret caput à ceruice reuulſum,
Fœmina (aucaſea ſæuior illa tigri?
O vos, quos ſummi voluit moderator Olympi
Aurea regali ſceptra tenere manu,
Vnanimes terris tam dirum excludite monſtrum:
Alcides vobis fiet & ipſe minor.
At tu, Sancte Senex, cuius ſtat legibus Orbis,
Imperium CHRISTVS *cui ſine fine dedit,*
Dic modò pugnaces coëant in prælia turmæ,
Et Iani ancipitis clauſtra patere iube.
O! ego quos habeo iuuenes ad bella paratos:
O! quales mihi ſunt in tua vota duces.
A me vindictam proprio nunc iure repoſcunt
Fœdera cum Scotis Regibus icta mihi.
Illa mihi quondam materno ſanguine iuncta
Siccine crudeli cæde perempta iacet?
Quam duxit; thalamiq; libens in parte locauit
Vnus de noſtris Regibus, icta ruit?
Et ceſſo in gemitus? & ceſſo in prælia? nec me
Impellit læſam iuſtus in arma furor?
Arma, arma: effuſo placabo ſanguine manes,
Anglica victrici monſtra domabo manu.
Tu mihi dexter ades, quoniã tua, Summe Sacerdos,
Res agitur, ſimilis te quoque cura premat.

Pon-

Pontificem mulier ſolio detrudere Summum
Auſa erat in terris imperioſa ſuis.
Fulmine diſiectos priſci finxere Poëtæ
Terrigenas auſos in Iouis ire domum,
Illoſq; impoſiti montis pro talibus auſis
Vaſta mole premi fabula ficta refert.
Impia quæ Cælo inſultat, CHRISTIq; miniſtrum
Non colit, immiſſo fulmine tacta ruet.
Et tandem infelix ALTO ſub MONTE iacebit:
SIXTE, tubas belli nunc dare ſigna iube.
Gallus erit miles, ſub te qui prælia inibit:
Et tua qui ſcribet prælia, Gallus erit.
Dent ſuperi, longa vt longis reſpondeat ætas
Auſibus, vtq; operi vita ſit æqua tuo:
Serus vt in Cælum redeas, populoq; Quirini
Interſis, nec te tollat iniqua dies.
Hìc potiùs magnus magnos tibi quære triumphos,
Neu patere, vt Solymam, te duce, Turca premat.
SIXTE adſiſte bonis, & SIXTE reſiſte proteruis,
Et Pater hic Patriæ dicier ipſe velis.
Hìc Princeps, hic tu Paſtor permitte vocari:
Hìc Mecœnatis nobile nomen ames.

GVILIELMVS BLANCVS

EPISCOPVS TOLONENSIS

GVILIELMO NEPOTI SVO

R O M A M.

CVR nimis effusos veteres dixere nepotes?
An quia consueuit prodigus esse nepos?
Scribis magnificè, Non est mendicus Apollo:
Cur igitur toties sedulus æra petis?
Sæpe nepos nummos alieno tempore poscis:
Hoc tibi pro nummis accipe consilium.
Si desint loculi, Patruorum viuito more:
Cùm fueris locuples, viuito more tuo.
Si tibi viginti reddat sestertia fundus,
Nunquid eò centum pendere iure potes?
Multũ, inquis, spargo, quò sit quamplurima messis:
Messis tempus adest: dic mihi, quando metes?
A puero tibi sum Mecœnas, ecce resigno
In manibus Papæ nomen, & officium.
Qui te sponte sua tam grato affecit honore,
Hic tibi diuitias, nullaq́; verba dabit.
Pontificem reuerenter habe; CHRISTOq́; potenti
Submitte ingenium, vota, precesq́; tuas.

Toloni XIIII.. Kal. Apr. 1587.

REVERENDISSIMO
D. GVILIELMO BLANCO
EPISCOPO TOLONENSI

Patruo colendissimo, eidemq; Exmecœnate suo

GVILIELMVS BLANCVS IVNIOR

TOLONVM.

CVR nimis effusos veteres dixere nepotes?
An quia non soleat prodigus esse nepos?
Sic à lucendo lucum dixere Latini,
Sic à parcendo Parca vocata fuit.
Scripsi magnificè, Non est mendicus Apollo:
Quæ scripsi SIXTO, *tu tibi scripta putas?*
Poscere sæpe volo, verùm ne poscere possim
Maiestas tanti Principis ipsa facit.
Et quoties aliquid conatur poscere SIXTVM,
Torpescit toties lingua retenta metu.
Talia & ora rubent roseo suffusa pudore,
Qualia Tithoni coniugis ora rubent.
Quinetiam ille suis donat permulta libenter

At mihi tu Patruus, longo tu cognitus vsu:
Verba tibi possum liberiora loqui.
Tu mihi Mecœnas, teneris tu fautor ab annis:
Tu toties nummos suppeditare soles.
Sed nunc pro nummis cur das mihi carmina Vati?
Ipse peto nummos, non peto consilium.
Carmen adest; sed nummus abest: non cudo monetã,
Ast vno centum carmina cudo die.
Messis, ais, iam tempus adest, successit & æstas:
Tempus adest, fateor, sed sine falce metam?
Nec metitur gratis, nec gratis campus aratur:
Vt tua sementis, sic tua messis erit.
Carmine quot vellent aliò traducere messem,
Carmine traduci messis at ista nequit.
Si mihi nunc SIXTVS *Mecœnas incipit esse,*
Cur mihi Mecœnas desinis esse prior?
Illa mei quònam tibi, Patrue, cura recessit?
Ille mei quònam corde recessit amor?
An tibi nunc alius videor? nec, vt antè solebam,
Dignus amicitia, muneribusq; tuis?
Sed scio, quid tibi vis: cùm sol splendescere cœpit,
Splendorem amittunt astra minora suum:
Inq; vago Oceano perdit sua nomina flumen,
Atque minor cessat hic, vbi maior adest:
Sic Mecœnatis purè nunc ipse resignas
In manibus Papæ nomen, & officium.

Qui

Quì me sponte sua tam grato affecit honore,
Hic mihi diuitias, nullaq́; verba dabit.
Pontificem reuerebor enim, CHRISTOq́; *potenti*
Submittam ingenium, vota, precesq́; meas.
Hoc mihi consilium quouis preciosius auro:
Non peto iam nummos, sed peto consilium.

F I N I S.

ROMAE,